

گنج و محل آن

۱- در ملک خودش یافت شود. ← مال خود اوست و باید خمس آن را بدهد.

۲- در جایی که ملک کسی نیست، یافت شود. ← مال خود اوست و باید خمس آن را بدهد.

۳- در ملک دیگران پیدا کند. ← متعلق به صاحب ملک است.

۱- بدانند از صاحبان قبلی آن ملک نیست. ← برای خود او می شود و باید خمس آن را بدهد.

۴- در ملکی که از دیگران خریده پیدا کند.

۲- احتمال بدهد که مال یکی از آنان است، باید به او اطلاع دهد:

اگر معلوم شود مال او نیست: ← باید به مالکین قبلی اطلاع دهد.

اگر معلوم شود مال هیچ یک از آنان نیست: ← مال خود او می شود و باید خمس آن را بدهد.

سیدی که می توان به او خمس داد:

* فقیر باشد یا در سفر مانده باشد، هرچند در شهر خود فقیر نباشد.

* شیعه ی دوازده امامی باشد.

* آشکارا معصیت نکند (بنابراحتیاط واجب) و دادن خمس، کمک بر گناه او نباشد.

* از افرادی که مخارج آنان بر عهده ی اوست؛ مانند همسر و فرزند نباشد (بنابراحتیاط واجب)

جمع نفل: زیاده و بخشش

اصطلاح فقه: اموال عمومی که در اختیار پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و جانشین وی قرار دارد تا در مصالح عمومی جامعه به کار گیرند و در زمان غیبت، در اختیار حاکم اسلامی خواهد بود.

انفال

۱- فِئَة؛

۲- اراضی موات؛

۳- شهرها و روستاهایی که اهالی آن کوچ کرده اند.

۴- سواحل دریاها و رودخانه ها، بلکه هر زمین بی صاحب.

۵- جنگل ها، نیزارها و قلل کوه ها.

۶- اموال پادشاهان.

۷- غنائم برجسته و ارزشمند.

۸- غنائم بده دست آمده در جنگی که بدون اجازه ی امام علیه السلام باشد.

۹- ارث بدون وارث

۱۰- معادنی که در زمین شخصی کسی نیست، یا کسی آن را احیا نکرده است.